

ואמר רבנו ז"ל בפירוש שפ"ק שיתיה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בשד ואפ"ל צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

(שם ה'גמ"ט) ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון תי"ח בשלח - שירה חמשה עשר בשיבת תשפ"ה

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

כמה מפסוקי הפרשה

אִז יִשִׁיר בְּכַפְּלֵי כַּפְּלִים רַבּוֹת פְּעָמִים

כְּפִי שֹׁסֶפֶר רַבְּנוּ ז"ל סֵדֶר הָאֲכִילָה וְהַשְׁתִּיָּה וְהַמְּלַבּוּשִׁים שֶׁל הַתָּם וְכוּ', יֵשׁ לְבָאֵר שְׁנֵה שֹׁסְפָרָה הַתּוֹרָה בְּפָרְשַׁת בְּשַׁלַּח אֶת דְּבַר הָעֲנָנִים אֲשֶׁר מִבְּאֵר מִדְּבַרֵי רַבְּנוּ ז"ל (בליקו"א סי' נ"ח) שְׁנֵה עֲנִינֵן הַמְּלַבּוּשִׁים וְשֹׁמְרָמוֹז זֹאת בְּהַפְתּוֹב בְּשׁוֹם עֲנֵן לְבוּשׁוֹ, וְגַם נִרְאָה מִהַפְתּוֹב בְּפָרְשַׁת עֵקֶב שֶׁמִּלְתָּף וְכוּ' שֶׁלֹּא הִצְטַעְרוּ כָּלֵל לְהַחֲלִיף אֶת הַמְּלַבּוּשִׁים בְּכָל הַמִּשְׁךְ הַלִּיכְתָּם עִם הָעֲנָנִים.

וְגַם שֵׁם בְּפָרְשַׁת בְּשַׁלַּח סִפְרָה הַתּוֹרָה בְּדַבַּר הַלָּחֵם [מִן הַשָּׁמַיִם] שֶׁהִרְגִישׁוּ בּוֹ טַעַם כָּל הַמֵּאֲכָלִים.

וְגַם שֵׁם בְּפָרְשַׁת בְּשַׁלַּח סִפְרָה הַתּוֹרָה בְּדַבַּר הַבָּאֵר אֲשֶׁר נִוְדַע בְּסִפְרֵי אֲמַת שְׁגָם בְּמִימֵי הַבָּאֵר הִרְגִישׁוּ טַעַם כָּל הַמִּשְׁקָאוֹת.

שׁוֹב נָשׁוּב מִכָּל זֶה לְעֲנִינֵן הַמַּעֲשֵׂה הַנִּלְשָׁא אַחֲרֵי שֹׁסֶפֶר רַבְּנוּ ז"ל בְּדַבַּר הָאֲכִילָה וְהַשְׁתִּיָּה וְהַמְּלַבּוּשִׁים שֶׁל הַתָּם, עָנָה וְאָמַר בְּתוֹךְ כֶּף נַעֲשֵׂה רַעַשׁ, שֶׁהַחֲכָם נוֹסֵעַ וּבֵא, וַיֵּשׁ לְבָאֵר שְׁמִזְאוֹת הַמַּעֲשֵׂה שֶׁבְּשָׁנִים קִדְמוֹנוֹיֹת, נִשְׁתַּלְשַׁל אַחֲרֵי כֶּף בִּימֵי מִשֶׁה רַבְּנוּ עֲלִיו הַשְּׁלוֹם שֶׁאַחֲרֵי כָּל סִפּוֹר עֲנִינֵן הָאֲכִילָה וְהַשְׁתִּיָּה וְהַמְּלַבּוּשִׁים [שֶׁכָּל זֶה זָכוּ יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם הֵם הָאִישׁ תָּם הַנִּלְשָׁא] סוֹבֵב הַפְתּוֹב בְּסוּף פָּרְשַׁת בְּשַׁלַּח: וַיֵּבֵא עֲמֶלֶק.

וְסוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּף הַכֹּל אֶל הַקְּדוּשָׁה וְאִזּוּ יִשִׁיר מִשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַפְּלֵי כַּפְּלִים רַבּוֹת פְּעָמִים אֲשִׁירָה לָהּ כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בֵּינָם דָּא ס"ם וְנוֹקְבָה דִּילָהּ, וְהֵן הַמָּה קְשִׁיוֹתֵיהֶם וּמְבוֹכוֹתֵיהֶם שְׁחוֹקֵיהֶם וְלִצְנִיָּהֶם כְּבוֹדֵיהֶם וְגִאוֹתֵיהֶם וְהַתְּדַמוֹתָם בְּנַפְשָׁם לְחַכְמִים מְחַכְמִים וְלִרְוֹדָפִים אַחֲרֵי הָאֲמַת וְתַגְבֻּרַת יָדָם הַחֲזָקָה גַּם בְּרַב חֵיל וְאִמְץ הַקְּנָאָה וְהַתְּאוּהָ וְהַכְּבוֹד וְהַנְּצַחוֹן וְהָאֲמוּנוֹת הַכּוֹזְבִיּוֹת הַבָּאִים לְעִזְרוֹתָם לְרַדְּףָ וְלַהֲשִׁיג וְלַחֲלֹק שָׁלָל, אָבֵל מִי כְּמוֹךְ בְּאֵלִים ה' לְהָאֵלִים וְלְהָאֲמִיץ אֶת כַּח הַתָּם וְהַבְּעַל שֵׁם הַקְּדוּשִׁים, עַד שֶׁסוּף כָּל סוּף יִתְגַּבְּרוּ לְהַעֲלוֹת וְלְהוֹצִיא גַּם אֶת כָּל הַנְּפָשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְתוֹךְ הַזְּהֻמוֹת וְלְהַטְמִאוֹת הָאֵלָה שֶׁהֵם הֵם עֵצָם קִלְפַת עֲמֶלֶק, אֲשֶׁר כְּבִיכּוֹל אֵין הַשֵּׁם שָׁלֵם וְאֵין הַכֶּסֶּא שָׁלֵם עַד כִּי מָחָה אֲמַחָה אֶת זְכָרָם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם.

חכמה ותבונה פרק יא

עמוד זה נדבתי הר"ר מנחם מענדיל ברוין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

שבת שירה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

לְהַרְגִישׁ מִחֻדָּשׁ

הַיֵּשׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְשִׁמְחַת בְּשִׁבְתֵּי שִׁירָה הַבָּא עָלֵינוּ
 לְטוֹבָה, לְהַרְגִישׁ יְצִיאַת מִצְרַיִם וְקַרְיַעַת יַם סוּף
 מִחֻדָּשׁ, לְקַיֵּם בְּאַמֶּת בְּכָל יוֹם זְכָרוֹן יְצִיאַת
 מִצְרַיִם בַּלֵּב וּלְרֵאוֹת בְּכָל יוֹם כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא
 מִמִּצְרַיִם, וְעוֹבֵר עַל הַיָּם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב בְּכָל דּוֹר
 וְדוֹר חֵיב אָדָם לְרֵאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא וְכוּ'.

וּמִי שֶׁמְסַתֵּיב לְמַעַט עַל יְשׁוּעַת ה' רוֹאֵה נִסִּים
 נִבְלָאִים בְּעַמֻּק הַגָּלוּת יוֹתֵר מִקַּרְיַעַת יַם סוּף
 כְּמִבְּאֵר בְּכַמָּה סִפְרִים. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל הֵן
 הֵן גְּבוּרוֹתָיו הֵן הֵן נוֹרְאוֹתָיו וְכוּ'. וּבְזֶה יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת
 אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל עֵת כִּי לֹא יִטֵּשׁ ה' וְכוּ'.

עלים לתרופה ערב שבת שירה תקצ"ט

וּשְׁבַת שִׁירָה מִמְשִׁימֵשׁ לְבוֹא, הַיֵּשׁם יִתְבָּרַךְ
 יִזְכְּנוּ לְהַרְגִישׁ מִחֻדָּשׁ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ
 עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

עלים לתרופה יום ב' בשלח ת"ר

עמוד זה נתרם לזכות רפאל בן חנה הי"ו
 בזכות רביה"ק יזכה לברכה והצלחה בכל הענינים

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ויבואו בתוך הים ביבשה

שִׁמְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה

עקר רב העקמימיות שבלב בני אדם הוא בענין הפרנסה והמזונות שכל אחד קשה בעיניו על חסרון פרנסתו ואומרים שמוחמת זה אינם יכולים לעסק בתורה ועבודה כנ"ל. אבל באמת אין זה תרוץ כלל, כי בחירתו של כל אחד הולכת בדרך זה דיקא שה' יתברך מנהיג עמו, ועקר התקון הוא דיקא על ידי שיסור העקמימיות מלבדו ויאמין כי ישר ה' וישוב אליו ויתחנן לו שייטיב לו בפרנסתו ובכל עניניו וכנ"ל, כמו שהיה בשעת קריעת ים סוף שהיו אז בצרה גדולה מכל צד והם תפסו אמנות אבותם וצעקו אל ה' וקפצו לתוך הים, כי מה שכתוב תלונתם, שאמרו המבלי אין קברים במצרים וכו', זה היה רק קצתם שפגמו באמת הרבה, אבל הרבה האמינו בה' וצעקו אליו יתברך ברחמים ותחנונים, כמו שאמרו רז"ל שהיה בהם כמה פתות. ועקר הנס בודאי היה על ידי הפת הפשרה שהאמינו בו יתברך ובמשה ולא הרהרו אחריהם רק התחננו אל ה'.

ועל כן קשין מזונותיו של אדם בקריעת ים סוף ממש, שעקר פרנסתו נמשך כמו הנס של קריעת ים סוף, שעקר הנס זוכין דיקא על ידי שמקבל הכל באהבה וקופץ להתקרב אליו יתברך בתוך סערת הים זועף של טרדת העולם הזה והבליז וצועק ומתחנן לה' יתברך כמו בקריעת ים סוף, על ידי זה דיקא יזכה לפרנסה טובה שיזכה על ידה לתכלית הנצחי.

ליקוטי הלכות ר"ח ו' יז

עמוד זה נתרם לזכות פניחס בן דבורה ריזל הי"ו
בזכות רביה"ק יזכה לברכה והצלחה בכל הענינים

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

שבו איש תחתיו

תַּכְלִית הַעֲנֹהָ וְהַשְּׁפָלוֹת

ומבאר בהתורה להמשיך שלום סימן יד, שאין אדם זוכה לתורה כי אם על ידי שפלות וכו' שישבר גאותו מארבע בחינות שפלות, כי צריך אדם להקטין את עצמו לפני גדולים מפניו ולפני בני אדם בערכו ולפני קטנים מפניו ולפעמים שהוא בעצמו קטן שבקטנים וצריך להקטין את עצמו בנגד מדרגת עצמו וידמה בעיניו שהוא למטה ממדרגתו בבחינת שבו איש תחתיו וכו',

וזה בחינת קריעת ים סוף וכו', כי פרעה בחינת גאות שאמר מי ה' וכו' לי יאורי ואני עשיתיני. ועל כן הגאולה היתה על ידי משה שהיה ענו מאוד מפל האדם ואמר ונחנו מה, בחינת תכלית השפלות בכל הבחינות בנ"ל. ועל כן עקר גמר הגאולה היתה קריעת ים סוף שהפך ים ליבשה, כי עקר הענוה הוא בבחינת עפר שישים עצמו בעפר.

וזה בחינת 'חמשה עשר בשבט' שהוא ראש השנה לאילנות לענין דיני ערלה ונטע רבעי, כי שנים עשר חדשי השנה הם וכו' ארבע תקופות השנה וכו', והנה הארבע תקופות הם מתחילין מניסן. נמצא שתקופת טבת היא התקופה הרביעית שהוא בנגד בחינת בת עין הנ"ל. ששם עקר הברור בנ"ל והתקופה היא שלשה חדשים שהם, טבת, שבט, אדר. נמצא שחמשה עשר בשבט הוא נקדת אמצעית התקופה, שזהו בחינת נקדת תבת עין, ועל כן אז היא ראש השנה לאילנות. ששם עקר הברור מהגאות שפולל כל המדות רעות בנ"ל. כי עקר הברור בבחינת נקדת בת עין הנ"ל שהם בחינת המדרגה הרביעית של שפלות הנ"ל, שהוא שיהיה שפל וענו למטה ממדרגת עצמו עד שיהיה בבחינת מה.

ליקוטי הלכות ערלה ה' ד

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבת שירה

פַּחַד מַחֲשֵׁשׁ חֲלוּל שַׁבַּת ח"ו

פַּעַם אֶחָד נָסַע לְמַעַדְוֵעַדְיוּקָע וְנִתְעַכַּב בְּדַרְךָ וְלֹא הִגִּיעַ עַל שַׁבַּת וְהִכְרַח לְשַׁבּוֹת בְּכַפֵּר הַאֲלֵאוּקְיֹקָא סְמוּךְ לְמַעַדְוֵעַדְיוּקָע. כִּי הַסּוּסִים נִתְיַגְעוּ וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לִילֵךְ וְנִתְאַחַר עַד שָׁבָא סְמוּךְ לְהַדְלֵקַת נְרוֹת מִמֶּשׁ לְכַפֵּר הַנ"ל. וְאַחַר כֵּן כָּשָׁבָא לְבֵיתוֹ לְכָאן סִפֵּר לְפָנֵינוּ כָּל הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּאת בְּאַרְיכוֹת גְּדוֹל:

וְאָמַר שְׁבַעַת שְׁהֲלֵכוֹ הַסּוּסִים סְמוּךְ לְעָרֵב וְהוּא הָיָה רוֹצֵה שְׂרִיצוֹ בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל אֲבָל הֵם לֹא רָצוּ לִילֵךְ וְאָמַר שְׁהָיָה דוֹמָה כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִין בְּחֵלוּם שְׁנַדְמָה לְהָאָדָם שְׂצָרִיךְ לְבָרַח וְאֵי אֲפֹשֶׁר לוֹ לְבָרַח בְּשׁוּם אֲפֵן כִּידוּעַ בְּחוּשׁ שְׂכָף דְרָךְ הַחֵלוּם. כֵּן הָיָה לוֹ אִזְ וְהָיָה לוֹ צַעַר גְּדוֹל מְאֹד שֶׁלֹּא יָבוֹא לִיְדֵי חֲלוּל שַׁבַּת ח"ו, וְנִדְמָה לוֹ בְּשַׁעַת נְסִיעָתוֹ כְּמוֹ שְׂמוּלִיכִין אֶת הָאָדָם לְגִיהֵנָם שְׂאֵז בּוֹדָאֵי הַפַּחַד גְּדוֹל עַד אֵין סוּף, כֵּן מִמֶּשׁ פַּחַד זֶה הָיָה עָלָיו מַחֲשֵׁשׁ חֲלוּל שַׁבַּת ח"ו.

וּמִכֻּל דְּבָרָיו הַבְּנֵתִי קֶצֶת מִלְשׁוֹנוֹ עֲצָם הַפַּחַד שֶׁל הָאָדָם בְּשַׁעַת שְׂמוּלִיכִין אוֹתוֹ לְגִיהֵנָם ח"ו וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְצִיר זֹאת בְּכֹתֵב כִּי כָּל דְּבָרָיו פְּעָמִים וְהַפְּלִיג מֵעֲצָם הַפַּחַד הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית שְׁנוּפֵל עַל הָאָדָם בַּעַת שְׂמוּלִיכִין אוֹתוֹ לְגִיהֵנָם ח"ו. וּמִמֶּשׁ פַּחַד זֶה הָיָה עָלָיו אִזְ מַחֲמַת שְׁהָיָה מִתְיָרָא שֶׁלֹּא יָבוֹא לִיְדֵי חֲלוּל שַׁבַּת ח"ו, וְהַמַּעֲשֵׂה הַזֶּאת הִיָּתֵה בְּחַרְף קָדָם שַׁבַּת שִׁירָה:

וַיֵּשׁ בְּזֶה סְפוּר שְׁלָם. כִּי עֲכֹב שֶׁל רַבְּנוֹ זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה לֹא הָיָה דָּבָר רִיק בְּפִרְט בַּעַת שְׁנִסַּע עַל שַׁבַּת שִׁירָה, וְכִבֵּר הָיוּ אֲנָשָׁיו מְקַבְּצִים שֵׁם מִכְּמָה עֵירוֹת וְהוּא הָיָה צָרִיךְ לוֹמַר תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת וּלְתַקֵּן מֵה שְׁהָיָה עוֹשֶׂה וּמִתְקַן בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה וְעִסְקוֹ עִם אֲנָשָׁיו. וְאָמַר שְׁבָכֵל עַת הַקְּבוּץ שֶׁהוּא צָרִיךְ לוֹמַר תּוֹרָה לְפָנֵי אֲנָשָׁיו, אִזִּי מִמֶּשׁ הִרְעַשׁ וְהַפַּחַד שִׁישׁ עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵב יוֹם כְּפוּר לַעַת עָרֵב בַּעַת שְׁהוֹלְכִין לְבֵית הַכְּנֶסֶת, מִמֶּשׁ פַּחַד וְרַעַשׁ זֶה נוֹפֵל עָלָיו בְּאוֹתוֹ הַשַּׁבַּת אוֹ יוֹם טוֹב שֶׁהוּא צָרִיךְ לוֹמַר תּוֹרָה בְּרַבִּים:

וְאַחַר הִרְעַשׁ הַגְּדוֹל הַזֶּה שְׂכַבֵּר הָיָה מוֹכֵן לְבוֹא עַל שַׁבַּת שִׁירָה כְּדַרְכּוֹ מִכְּמָה שְׁנִים וּפְתָאוּם נִתְעַכַּב וְשַׁבַּת בְּכַפֵּר הוּא וְאֲנָשָׁיו שְׁנִסְעוּ עִמּוֹ, וְעוֹד קֶצֶת אֲנָשִׁים שְׂכַבֵּר בָּאוּ לְקִרְאָתוֹ, כָּלֵם הַכְּרָחוֹ לְשַׁבַּת בְּכַפֵּר הַנ"ל. וְלֹא הָיָה לָהֶם מֵה לְאָכֵל וּלְשִׁתוֹת, וְהִכְרָחוּ לְאָכֵל חֵלָה שֶׁל דָּגָן וּלְקַדֵּשׁ עַל הַחֵלָה. כִּי לֹא הָיָה שֵׁם כּוֹס לְקַדֵּשׁ עַל הַיִּין שְׂרָף, וְאִפְלוּ סִכִּין וְשׁוּם כָּלִי אֲכִילָה לֹא הָיוּ לָהֶם. וְהוּא ז"ל סִפֵּר אַחַר כֵּן כָּל סֵדֵר הַשַּׁבַּת שְׁהָיָה שֵׁם בְּאַרְיכוֹת, אַחַר שַׁבַּת נִסַּע לְמַעַדְוֵעַדְיוּקָע, וּבֵיּוֹם שְׁנֵי הָיָה חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר בְּשַׁבֵּט וְעֶשְׂרֵי סְעוּדָה, וַיֵּשֶׁב אִזְ עִם אֲנָשָׁיו וְאָמַר אִזְ הַתּוֹרָה שְׁהָיָה צָרִיךְ לוֹמַר לְפָנֵיהֶם. אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לִידַע דְּבַר אֶחָד מִמֶּה שְׁעָבַר עַל רַבְּנוֹ ז"ל בְּכָל פַּעַם, כִּי בְּכָל מְאָרְעוֹתָיו הָיוּ סוּדוֹת נוֹרָאוֹת נְפִלְאוֹת וְעֲצוּמוֹת מְאֹד:

חיי מוהר"ן קכז

עמוד זה נדבתי הר"ר שמעון ווייס הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבת שירה

וְהֵתְחִיל לְנַגֵּן הַשִּׁירָה בְּנֵעִימָה נִפְלְאָה

ומדי עסקי לכתב ולהודיע לדורות חשיבות ומעלות אבי ז"ל, הנני להודיע מה שזכה פעם אחת בליל שבת קדש פרשת בשלח שנקרא שבת שירה, שנתחבר אז עם מוהרנ"ת ז"ל בנסיעתו לליפיוועין, ולילך אתו שם על שמחת בן זכר, בבית איש אחד שהיה לו הפרות עם מוהרנ"ת ז"ל, אבל נמצא אז בזאת הבית חזן אחד אשר מוהרנ"ת ז"ל בקש מזה החזן לנגן לכבוד שמחת שבת הנ"ל. וזה החזן היה מצד המתנגדים, וכדי להכעיס למוהרנ"ת ז"ל לא רצה בשום אופן לנגן. וענה ואמר מוהרנ"ת ל'אבי ז"ל: זינג דיא (נגן אתה) והתחיל אבי ז"ל לנגן ולשורר את השירה בנעימה נפלאה לכל און השומע. ומוהרנ"ת ז"ל אמר לו אחר כך: לא ידעתי כלל, הלא יש ביכלתך לנגן. והחזן הנ"ל נתביש אחר כך לפני כל העומדים שם.

והרב ז"ל מטשערין אמר פעם אחת, ששמע מאנשים הבקיאים באבי בימי בחרותו, שבאמת לא היה לו כלל בתחלת ימיו קול נגינה נפלאה כזה, ומאז והלאה התחיל לנגן לפני מוהרנ"ת ז"ל בסעודות שבת קדש וכדומה. ולפני העמוד נתירא מוהרנ"ת ז"ל להעמידו, יען אשר ידע שברב תבערת לבבו והרגשו דבורי התפלה, ובתוספות אימתא דצבורא, יכול להגביה את קולו עד שיהיה נזק חס ושלום בהראה כמו שנזדמן לפעמים בין החזנים. ואף על פי כן אחר פטירת מוהרנ"ת ז"ל נתעוררו אנשי שלומנו להעמידו לפני העמוד בראש השנה ויום הכפורים, והתעוררות הצבור מתפלתו קשה וכבד לבאר בכתב. והגביר רבי אבא ז"ל מטשערין הוכיח פעם אחת לחתנו אברהם יבין, אשר לא נסע לאומן על ראש השנה, ואמר לו שאם לא היינו זוכים באומן רק לשמע תפלת רבי נחמן שבמוסף ראש השנה גם כן בדאי לנסע. וכל אנשי אומן, אפלו המתנגדים, היו נבהלים ומשתוממים בשמעם את נגינתו ותפלתו.

כוכבי אור

עמוד זה נדבת הר"ר ישראל דרדיק הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

פרשת בשלח

טוֹעֲמִיהַ

מכתב ממוהרנ"ת

ברוך השם יום א' בשלח תקצ"ב:

שלום לבני הרבני מורנו הרב יצחק שיחיה:

מכתבך קבלתי פה, והיה לי לנחת, ומחמת שאיני יודע מתי יבוא מוסר כתב זה לביתו כי מעקם הדרך, על כן לא שלחתי על ידו מכתבי מיוחד אליך להשיבך על מכתבך, ואפשר אכתב לך מטשעהרין, אף הוא למוותר, כי בקרוב אבוא לביתי אם ירצה השם:

דברי אביכם המצפה ומחכה לשמוח בכם פשתזכו לחשב על תכליתכם הנצחי לשקד על דלתי התורה והתפלה בכל יום, כי חוץ מזה הכל הבל פידוע לכם, אבל צריכין לחזור זאת בכל יום ובכל עת. כי הזמן הולך והומה וכו'.

ודעו כי בכל מקום שנוסעים ובאים לשם, שומעים קול צעקות ואנחות גדולות ומרות מפגעי העולם העוברים על כל אחד ואחד, ובפרט צעקת לגימא מחסרון הפרנסה, ורואין בחוש מה שאמר אדמו"ר ז"ל אלמלא מלחא לא הוי עלמא יכול למיסבל מרירותא.

אשרי המתפלל בכל יום שיזכה להנצל ממרירותא דהאי עלמא, שעליו נאמר ומוצא אני מר ממזות שהוא מרירות דאגת הפרנסה וחמדת הממון והעשירות, אשרי הזוכה לעשירות אמתי שהוא השמח בחלקו, שעליו נאמר טוב לפני אלקים ימלט ממנה וכו', ודי בהערה זאת:

דברי אביכם המצפה לראותכם בשמחה: נתן מברסלב:

ושלום לכל אנשי שלומנו באהבה רבה לכלם נאמרו דברים אלה:

עלים לתרופה

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יחיאל יהודה כהן הי"ו לרגל שמחת נישואי בתו תחיי למזל טוב

בע"ה, יום ב' לסדר אבוא אליך וברכתך שנות משה משיחא [תש"ד] לפ"ק, ירושלים עיה"ק.

שלוש וברכה ורב טוב בגשמיות וברוחניות לדידי תלמידי הויתק צמא לדבר ה' ושותה ומרוה צמאנו מנחל הנובע מקור חכמה האברך הנכבד כש"ת כמו"ה יעקב זונדיל נ"י ויזרח ויפיע באור התורה לנצח.

אחד"ש כנהוג אל תתפלא שלא קבלת מאתי מכתב בשבוע העברה תשובה על גליוןך זה גם כן בשביל נסיוןך כי תכף שהשגתי את הקרטיל שלך השבתי לך מכתב חתום אך מחמת שכתבתי אדרס שלי לחזרה על צד זה שכתבתי האדרס שלך נחזר לי לחזרה כי מזמנים הקודמים כף היו ולא היו מקפידים על זה אך על פי כן תקנתי ולקחו להפאסט אך איני יודע אם קבלת אותו אך העבר אין.

וכעת ידידי תדע כי שבוע זה הסדר של קבלת התורה מחדש כמו שכתוב ביום הזה באו ביום הזה דיקא מדבר סיני דיקא להורות לדורות שאפילו אם האדם במדבר שמים ובמקום נמוך הינו אפילו במקומך בחדרה אם מקדישים את עצמו כמו שכתוב וקדשתם היום וכו' יכולים משם לזכות לקבל על עצמו מחדש לקים נעשה ונשמע, הינו תורה בחינת נעשה וללמוד ותפלה בחינת נשמע כמובא. כי השם יתברך שומע ומקבל תפלתנו ברחמים.

וזה דברנו מכבר שאין להקדש אלא מקומו ושעתו דיקא אפילו במקומך כמו שכתוב ובקשתם משם דיקא בחינת מן המצר קראתי ענני במרחב.

בפרט בשבוע זה יום רביעי הבא עלינו הוא ראש השנה לאילן, זה לשון המשנה 'לאילן' עין שם, זה רמז כי האדם עץ השדה, ומובא שזה היום הינו חמשה עשר בשבט עלו ישראל במחשבתו דקודשא בריך הוא לברא כל העולמות בשבילם כי למאן דאמר בניסן נברא העולם התחיל הבריאה אחר כ"ה אדר וביום ל' אדר נברא אדם שבשבילו היו כל הבריאה כמאמר חז"ל בראשית בשביל

ישראל שנקראו ראשית, וביום חמשה עשר בשבט עד כ"ה אדר הבא עלינו לטובה הם ארבעים יום קודם הבריאה כי אפילו על נשמה אחת מכריזין ארבעים יום קודם מכל שכן על כל נשמות ישראל נתקשר כביכול השם יתברך ארבעים יום קודם עם נשמותינו וזה ישראל עלו במחשבה תחלה.

לזאת חמשה עשר בשבט - יום טוב, כי נתקשרנו במחשבתו דקודשא בריך הוא.

ובהפרשה של שבוע זו נאמר והייתם לי סגולה מכל העמים וכו'. השם יתברך יזכנו ללמד הסדרה של כל שבוע ולקח כל אחד לעצמו עצות טובות לעבודתו יתברך שמו ועל ידי זה יוציאנו מכל המצוקות ויביא לנו גאלתנו משיח צדקנו ויבנה לנו בית מקדשנו במהרה בימינו אמן.

דידו המבקשו שעל כל פנים יתחזק את עצמו באשר הוא שם לבל יהיו במרה שחורה רק יחיה את עצמו בשמחה ללמוד ולהתפלל בחשק חדש ולקוות שהשם יתברך יעזרהו ויקים אם ראשיתך מצער אחריתך ישגא מאד.

נאם המעתיב בעדו תמיד. הרב אברהם שטעהרינהארץ.

שארית ישראל מב

ידע כבוד תורתו שממשמש אם ירצה ה' יום חמשה עשר בשבט בשבת קודש פרשת בשלה, שגם זה מהזמנים שאדמו"ר זלה"ה חשב אותו בחיי מוהר"ן אות פ"ט, ובזה הלשון און אז סע קומט פורים בין איך גאר עפיש אנדירש, און פריר 'חמשה עשר'.

מובן שגם בחמשה עשר יכולין לעשות חיל, חוץ מה שהוא ראש השנה לאילן, והאדם עץ השדה, ונצרך - ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה, ונצרך לחניטה טובה לעשות אחר כך פרות טובים שהם מצוות ומעשים טובים.

אברהם שטעהרינהארץ.

קונטרס דובר צדק

עַל יְדֵי הַצְּדִיק זֹכִים לְאִמּוֹנָה בַּה'

עַקֵּר יִצְיָאת מִצְרַיִם הָיָה לְגִלוֹת הָאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁזָה עַקֵּר יִצְיָאת מִצְרַיִם לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא אִמּוֹנָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב כָּל מִצְוֹתֶיךָ אִמּוֹנָה וְכוּ'. וְעַקֵּר הָאִמּוֹנָה הִיא עַל יְדֵי אִמּוֹנַת חֲכָמִים בְּחִינַת וַיֵּאֱמִינוּ בַּה' וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהֵאֱמִין בַּה' כִּי אִם כְּשִׁמְאֵמִינִין בְּמֹשֶׁה עַבְדּוֹ, שֶׁהוּא אִמּוֹנַת חֲכָמִים, כִּי לְגַדְלָתוֹ אֵין חֵקֶר וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְרַמֵּם וְנִעְלָה וְנִשָּׂא מְאֹד מִדַּעַתְנּוּ. וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג הָאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים שֶׁהֵם מְכַנְיָסִין בְּנֵי הָאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה. וְצָרִיכִין אֲנִי לְהֵאֱמִין בָּהֶם וּלְבַלִּי לְסוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמָאל.

וְכָל הַקְּלָקוּל שֶׁל כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁהֵיוּ מְכַעֲסִין וּבְאֵין קָדֵם מִתֵּן תּוֹרָה, שֶׁהֵם דוֹר הַמְּבּוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה, הַכֹּל הָיָה עַל יְדֵי פְגָם אִמּוֹנַת חֲכָמִים, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב לֹא יִפְנֶה דָרֶךְ כְּרָמִים. וּפְרָשׁ רַש"י שְׁכָרְמִים הֵם הַצְּדִיקִים שֶׁהֵיוּ נִשְׁבָּעִין לְבַלִּי לְפָנוֹת לְדַרְכָּם שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, כִּי בְּכָל דוֹר וְדוֹר הָיוּ בּוֹדְאֵי צְדִיקִים גְּבוּהִים אֱמֵתִיִּים, כְּגוֹן מְתוֹשֶׁלַח וְנַח וְשֵׁם וְעֵבֶר וְחֲנוּךְ וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, וְאִם הָיוּ מְאֵמִינִים בָּהֶם, הָיוּ זֹכִים עַל יְדֵי אִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה וּלְדָרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְהָיוּ נִצּוּלִים מִן הַמְּבּוּל וּשְׂאֵר צְרוֹת. וְאֲבָדוּ הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, הַכֹּל עַל יְדֵי פְגָם אִמּוֹנַת חֲכָמִים.

וְכֵן בְּכָל דוֹר וְדוֹר עַקֵּר הַתְּקוּנָה לְזִכּוֹת לְתַכְלִית הַנִּצְחִי לְחַיֵּי עַד הוּא עַל יְדֵי אִמּוֹנַת חֲכָמִים אֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְהַתְּגַבֵּר עַל יִצְרָם וְכָפוּ תַּאֲוָתָם וְהִפְכוּ פְּנִיָּהֶם מִהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי וּבְחָרוּ בְּחַיִּים אֱמֵתִיִּים וַיִּגְעוּ וְטָרְחוּ בִּיגִיעוֹת וְעַבּוּדוֹת גְּדוּלוֹת לְשִׁמּוֹ יִתְבָּרֵךְ עַד שֶׁזָּכוּ לְמָה שֶׁזָּכוּ. וְהַשִּׁיגוּ הַשִּׁגַּת אֱלֻקוֹת וּבְגַדְלָת כָּחַם הֵם יְכוּלִים לְקָרֵב אוֹתָנּוּ גַם כֵּן אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ.

ליקוטי הלכות פסח ו' א

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוֹעֲמִיָה

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

פַּעַם אַחַת שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שְׁאָמַר
שְׁעַל יְדוֹ יְכוּלִין לְהַבִּין קִצַּת גְּדֻלָּתוֹ יְתַבְּרֶךְ.
וְכַנּוּדָע שְׁאָמַר אֲדַמוּ"ר זצ"ל בְּזֶה הַלְשׁוֹן:

פּוֹן מִיר קָאן מַעַן וּוִיסְעֵן גְּאֹט'ס גְּרוִיסְקִייט

תרגום

מִמְּנֵי יְכוּלִים לְדַעַת גְּדֻלוֹת ה'

הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׁרוּאִין גְּדֻלַּת הַשְּׁגָתוֹ עַד הֵיכֵן עַד הֵיכֵן זָכָה לְהַשִּׁיג
פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת וְכוּ', וְאַף עַל פִּי כֵן, מָה אָנִי, הֲלֹא אֶף
עַל פִּי כֵן אָנִי רַק חֲתִיכַת אָדָם, מִזֶּה יְכוּלִין לְהַבִּין וְלִלְמַד אֲלֵפִים קַל
וְחֹמֶר לְגְדֻלַּת הַבוֹרָא יְתַבְּרֶךְ.

וּבְאֵמַת מִי שְׁזָכָה לְהַפִּיר אֶת גְּדֻלַּת רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא זְכָר צַדִּיק
וְקְדוֹשׁ לְבִרְכָה הִזְיָה מִשְׁתוּמָם וּמִתְבַּהֵל מְאֹד מִגְּדֻלַּת הַבוֹרָא יְתַבְּרֶךְ.
פִּי עַל יְדֵי גְדֻלַּת רַבְּנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה הִזְיָה יְכוּל לְהַבִּין קִצַּת פְּפוּם מָה
דְּמַשְׁעַר בְּלִבָּה אֶת גְּדֻלָּתוֹ יְתַבְּרֶךְ:

חיי מוהר"ן רפ"ד – הקדמת כוכבי אור

עמוד זה נדבת הר"ר אברהם ישעי' נברוצקי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחיי למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת בשלה

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:43	4:42	4:59	4:41	4:52	4:41	4:45	4:59
שקיעה ערב שב"ק	5:23	5:22	5:21	5:21	5:22	5:21	5:07	5:21
חצות הלילה	11:47	11:48	11:48	11:44	11:47	11:45	11:43	11:53
עלות השחר	5:13	5:14	5:15	5:13	5:14	5:14	5:43	5:36
עטיפת הטלית	5:36	5:37	5:38	5:36	5:37	5:36	6:12	6:01
נין החמה	6:27	6:28	6:29	6:28	6:28	6:28	7:18	6:58
סוף זמן קר"ש מג"א	8:22	8:23	8:24	8:22	8:23	8:22	8:44	8:41
חצות היום	11:53	11:54	11:55	11:52	11:54	11:53	12:13	12:10
שקיעה שב"ק	5:24	5:23	5:22	5:22	5:23	5:22	5:08	5:22
צאת השבת	5:58	5:59	5:59	5:55	5:58	5:56	5:58	6:34
צאה"ש 72 דק'	6:37	6:36	6:34	6:34	6:35	6:34	6:21	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וחו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומן ובהו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע'. עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. **0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת יתרו

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש	
פד.	פד:	פה.	פה:	פו.	פו:	פו.	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"א
קצב	קצג	קצד	קצה	קצו	קצז	קצה	דף היומי ליקוטי הלכות חו"מ ח"א
קעא	קעג	קעה	קעז	קעט	קפא	קפג	שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח
נד	נה	נו	נז	נח	נט	ס	דף היומי גמרא סנהדרין
							התורה הזמנית

תורה ג' תנינא - 'פדיון נפש'